

111 年全國語文競賽原住民族語朗讀 【萬山魯凱語】 國中學生組 編號 3 號

'ini'ao tomongalrao

'ina taikiengali lrevake solasolate, la dhacelrao lrowahay 'ina
kadhalama'engali valriyo, lo i'adhani ivalriyo gakonai 'a,
pi'amadhalaengalrao nao ovalriyo 'owilri valriyo li miyi, lo mikili
ana, 'ina 'dhemeli omi'adhona ta kaalapayi votolro'o, mi'alrao ta owa iki
inali votoro'oni 'ikacingi makimao malrapa'a 'idheme li.
olo 'aico'onoli ahongongali mowa ciyogako solasolate 'a, kapaowalrao
iki kilrihilriho'aeli valriyo, dhona ata'asanali mowa ta'aelrelidhe dhonalo
kicengecengelaeli revake siikace la dhona ta kapangale ocao 'a, mahekeme
lrao malriya'e, dhona ahongonali mowilidhe ta'aelre, adhanæ lo ikili
valrevalreae dhowadhace 'a tako i'adha'adhalrao 'akahekemeli, la menenga
taikienganai gako kapasikacemai 'a ataloaketaenga.

taikieli'ana solasolate gako 'a dhona 'ata'aelreli vanidho 'a
ma'ea'ealrao kaocae, olo 'iyaseliniyae 'ata'aelreli 'a oha'iyasiyae ciokoko
alraceli, 'adhanæ dhonalo 'ata'aelreli kani anosikaelaeni lo 'aovaovaha'o
omiyiyæ, ho'eve aiiyangai menanae mani icodhalra'anganai
ma'akasalralrai tola'idhaenga, alikinga dhona kisiyalalrangalrayilidhe
lo 'akowelalini polriyalriyaeleniyæ anosikaela vaha'o taa iya, la

ilrae 'a 'initolrohongalrao 'alikinga dhona kilriho'onga ka angali miya
dhona 'ata'aelrengali elre'elre'eli.

olo i'adhani ivalriyo gakonai mani anosangepahelrao 'owilri
movalriyo, lo cengeleli ana holrolo taa kadhaa'onga la ana kapadhakehale la
lrana kamai 'ina kapavekenelre la ooma la'i taa kadhaa'onga 'angato,
acengelengali 'a! tomaolrao tela'a ta'asana aico'ono dhona aikinali holrolo
valriyoli miya'ina; 'ina'i ka topadhaolæ taikikiyaenai 'osahiyo akalrolainai,
mi'alrao taa 'omaca 'aico'ono 'ina'inga valiyoli miya, dhona aovalri'ongali
mani iki taa 'iyasiyæ Eve laovalriyo'o mia? mani ta'asalrao lriho'o
kaikingali 'ina valiyoli miya, dhona 'akahavehaveheni 'idhemeli 'omi'alrao
taa ta'asana 'ini'aotomonga.

找到自己

在外求學的我，離開最熟悉的家鄉，但仍選在放假時，回到我最愛的部落，我在那裡很自在，像回到母親懷抱般舒服。

剛入中學的我來到城市時，也許是車子太多太擁擠，也許是一棟棟高樓讓天空變狹小，陽光只剩下線條，到了陌生的環境，面對陌生的人，當我行走在車水馬龍間，紅綠燈是我們的節拍，我們停停走走，在學校裡，鐘聲的節拍也讓我們動靜交錯，我們像是上發條的玩偶規律的活動。

我是班上唯一的原住民，同學們叫著我的名字，說我說話好奇怪，我觀察學習他們，想跟他們做朋友，漸漸的，再也沒有聽到別人說我說話奇怪，但我也漸漸不認識自己。

在回鄉的車上，望著車窗外的我好像在尋找什麼，我細看每一座高山、每一條小溪、每一塊田地、每一棵老樹，我看到了！記憶一幕幕出現在我眼前，這裡就是我的部落，突然有人叫我「eve！你回來了？」我發現原來我在這裡我的故鄉'opnoho。